

SOPOTNIK

Glasilo župnije Čatež ob Savi

leto: **2025**, mesec: **NOVEMBER**

številka: **11**

HVALA TI, GOSPOD, ZA VSE LETOŠNJE DAROVE

Hvaležnost nas ločuje od sveta, kraja, ki je prežet s pohlepom, zavistjo in podobnim. Zato se potrudimo, da bomo ljudje hvaležnosti, ki se zavedamo obilnih blagoslovov, ki jih prejemo vsak dan, in jih upravičeno vidimo kot dar od Gospoda in zato Darovalcu teh darov podarimo zahvalo.

VSI SVETI, PRAZNIK UPANJA

November je mesec, ko narava počasi utihne in nas s svojo tišino spominja na minljivost življenja. Dolgi večeri in hladnejši dnevi nas vabijo k razmišljanju o preteklosti ter k hvaležnosti za vse, kar smo prejeli od tistih, ki so že prestopili prag večnosti. V teh dneh se v naših srcih prepletajo spomini in upanje, saj verjamemo, da ljubezen ne umre, temveč živi naprej v naših spominih, molitvi in dobrih delih.

Vse kulture človeštva se spominjajo svojih prednikov – sorodnikov, prijateljev in znancev, ki so odšli. Vseh, ki so zapustili svet in se pridružili množici umrlih. Vseh, ki so zaspali in se nikoli več ne vrnejo med žive. Med zemljane.

Dan vseh svetih, dan rajnih duš, je spomin nanje. Je most, ki povezuje dve resničnosti – poklon živih in zahvalo mrtvih. Zato najdemo na grobovih preproge rož in stopamo v morje plamenov žalostnih sveč. Jok srca pokriva grudo, kjer so svoji pokopani – njihovi

spomeniki pa sporočajo svetu našo skupno usodo.

Človeku je hudo ob spominu na rajne. Za neverne je dejstvo smrti še posebej boleča izkušnja. Nikjer ni utehe, tako menijo, ko udari sila nesmisla. Zapečaten usoda je in ostane namreč najbolj živa.

Za verne je grob njiva počitka – prostor, ki ga cenimo iz spoštovanja do števila tam zbranih molččih. A pogled se vernemu zemljanu, ko prižiga svečo svojemu prijatelju, dviga v rajske višave, kjer Bog daje dušam umrlih novo podobo. Kjer se očiščujejo in so prišteti nebeškemu zboru pravičnih.

Kjer se Jezusovi prijatelji ločujejo od tistih, ki so, ko so bili še živi, živeli za greh, in so zdaj nesrečni dediči doline smrti. Tam, v nevidnih višavah, je misel vernika, ko na vse svete obiskuje grobove.

Kako naj jim koristi, se sprašuje v svojem srcu. Roža, ki jo prinaša na grob, bo ovenela, sveča, ki ožarja cvetje, bo čez čas ugasnila. Ostane le molitev, prošnja, naj se Bog usmili tistih, ki so že odšli. Skozi vse leto – in ne le tistega dne – radi molimo za umrle, jih izročajmo Božjemu usmiljenju, darujmo zanje svete maše.

SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH

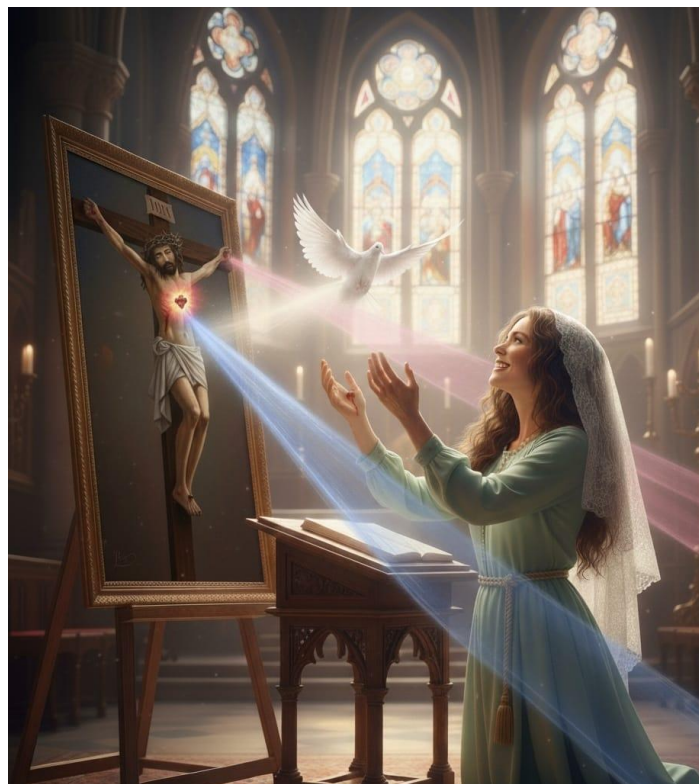
Po slovesnem praznovanju vseh svetnikov nas Cerkev dan kasneje vabi k molitvi za verne rajne. Ta starodavna navada, pogosto povezana z obiskom pokopališča, je priložnost, da razmišljamo o skrivnosti smrti in obnovimo svojo vero v večno življenje, ki nam je obljubljeno s Kristusovim vstajenjem. V naravo človeka je položen strah pred smrtjo in normalno je, da se smrti upiramo. Vera pa nam pomaga, da z lučjo upanja premagamo strah pred smrtjo; in to neuničljivo upanje daje končni smisel našemu življenju.

Bog, ki je ljubezen, nam obljublja večno življenje po smrti in vstajenju svojega Sina. V Kristusu smrt ni več brezno praznine, ampak pot v večno življenje. Kristus je vstajenje in življenje, kdor vanj veruje, nikoli ne umrje. Tej resnici pritrjujemo vsako nedeljo, ko pri maši molimo vero. Ko se spominjamo naših pokojnih, združeni z njimi in v občestvu svetnikov, naj nas naša vera spodbudi, da bi bolj zvesto posnemali Kristusa in s svojim delom svetu prinašali prihodnost upanja.

Gospod, smrt ugrabi nedolžne otroke, pokosi mlade ljudi, ko so na višku svoje moči, pobere poštene in dobre, prehiti tiste, za katerimi

ostajajo obupani in žalostni otroci, zakonci, starši, zaročenci. Pride nepričakovano.

Včasih se zdi, da pa nekaterim kar še prizanaša. Ne razumem,

Gospod. Zakaj ne pomete najprej s hudobnimi ljudmi? Ne razumem, Gospod.

Zakaj ne uporabljaš naših meril in naših tehtnic? Zakaj vnašaš zmedo v naše misli?

Ne razumem, Gospod Bog.

Vendar se zanesem nate! Ne bom dovolil, da bi me smrt s svojimi norimi izbirami spravila iz tira. In ne bom rekel: »Če je to življenje, potem se pač ne splača zavzemati za dobro in pravičnost.«

Ne razumem, ampak verujem! Ti ne nagrajuješ pravičnih s »številom let«, temveč z življenjem, ki traja večno. In vsi, za katere se zdi, da jih je pogoltnila tema smrti, bodo sijali kakor zvezde na nebu.

Podpiraj to mojo vero, Gospod Bog, da moje življenje ne bo le kakor sled ladje v razburkanem morju.

Glasilo Sopotnik izdaja župnija Čatež ob Savi. Piše in ureja ga Jože Pacek, župnik. Lektorira s. Favstina CC

LJUBEZEN NAS POVEZUJE TUDI PO SMRTI

Življenje v Bogu postane absoluten čudež. Nič ni dano zaključujoče, dejanje podaritve se razvija brez meja. Zato so nebeščani vedno pripravljeni pomagati zemeljskim potrebam, gotovo z večnimi, morda tudi s časnimi darovi, s katerimi bi na novo razvneli pogum, da kljub vsemu težimo po večnem življenju, in nam tako dajo predokus tistega, kar nas čaka. In če moramo trpeti, se v nas kopljejo globlji jaški, kakor smo mislili, da jih skrivamo v sebi.

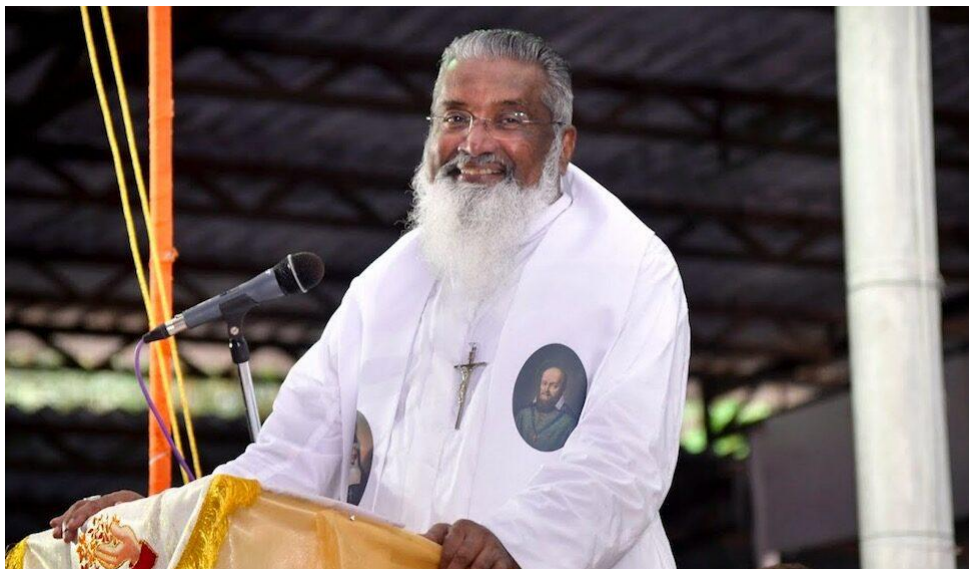
To so globine, ki potem v večnem življenju postanejo posode še večje sreče, še izdatnejši izviri. Izviri, ki žuborijo sami od sebe, gratis, zastonj, kajti v večnem življenju je vse gratis. Beseda

'zastonj', 'neplačano' se vleče, ko gre za Božje darove, skozi vse Sveto pismo. Ta 'gratis' (zastonj) je najbolj notranje bistvo Božje ljubezni, ki nima nobenega drugega temelja kakor sama sebe, in ki odloča o vsem, kar je v večnem življenju pri Bogu. In prav zato, ker je ljubezen brezdanja (brez temelja, brez razloga), je ni mogoče izmeriti. Nikdar ji ne prideš do dna, ljubezen ostaja globlja od vsega, kar je mogoče utemeljiti, 'izraziti v pojmih' in razumeti.

POKLICANI K SVETOSTI

Na Kureščku je imel od 8. 8. do 10. 8. 2025 duhovno obnovo pater James Manjackal. P. James Manjackal je indijski karizmatični duhovnik. Bog je p. Jamesa blagoslovil z darom ozdravljanja in osvobajanja. Vrsto leto vodi duhovne seminarje pri Kraljici miru na Kureščku, na katerih se je zgodilo veliko čudežev, spreobrnjenj in osvoboditev. »Recimo različne oblike raka, ozdravljenje na srčni zaklopki, veliko osvoboditev, ljudje so opustili alkohol, nehali kaditi, sprave med starši in otroki, odpuščanja, notranja ozdravljenja.«

Današnji časi so po besedah p. Jamesa veliko hujši, kot so bili v času, ko je Mojzes ljudstvo izpeljal iz Egiptovske dežele.

Te slavnostnega dogodka smo se udeležili tudi nekateri naši farani. Dogodki v dnevu so potekali predvsem v prebujanju našega notranjega duha. Vse vzdušje, glasba, nagovori, sv. maša, spovedovanje, vse je bilo enkratno – občutkov ne moreš opisati z besedo. In ko mi je pred leti moja velika prijateljica in moja velika duhovna opora na moji poti, sestra Svetlana Rezo, pričela govoriti o teh zadevah, sem si tudi sama mislila, da je to samo trenutni vzgib. Ampak ko začneš zahajati na te

seminarje, srečevati ljudi, ki so polni Svetega Duha, se tudi tvoje srce mehča, vanj prihaja mir, ki ga lahko da samo Bog, tvoja ušesa dobijo drugo dimenzijo poslušanja, tvoje oči se zbistrijo, tvoj jezik postane oznanjevalec dobrega in svetega in tvoje roke objemajo.

Gospodu sem neizmerno hvaležna, da me je poklical, da sem spoznala premnogo čudovitih ljudi, s katerimi slavimo in hvalimo Gospoda. Hvaležna sem jim za vsa pričevanja o ozdravljenju od bolezni, ozdravljenju družinskega debla, osvoboditvi od hudih duhov in vseh njegovih pomočnikov sedanjega časa. Jaz verujem, da smo vsi, ki smo bili na nek način poklicani, da se zberemo na Kureščku, prejeli darove samega Boga, mogoče se jih sedaj še ne zavedamo, spoznali pa smo, da je Gospod res živ.

Pot do svetosti je polna trnjev. Najvažnejše je, da ko stopiš pred Gospoda, odvrneš pogled od drugih, zazreš se v sebe in vidiš, da moraš spremeniti sebe. In se začneš zavedati, da so tvoje korenine gnile, da moraš odkopati okrog drevesa, dodati novega gnojila, da bo drevo obrodilo. Moraš se zavedati Božjega in pustiti gnile sadeže, vstati iz

Mlake, v kateri tičijo žabe, insekti. Zavedati se moraš, da ni naključja, vse je Božji dar. Mnogi živijo danes pod prekletstvom, danes temu rečemo dednost. Prekletstva lahko reši samo Bog in če je izbral mene ali tebe, da to storiš kljub temu, da trpiš, se odloči za to, ker to je dolgoročna naložba za tvoj rod in prihodnje rodove.

Življenje v Božji prisotnosti je dano vsem, ki želijo dobro, ki hvalijo, slavijo in molijo Gospoda z vsem kar mislijo, govorijo in delajo. Vsak izbere sam, ali ima rajši lagodnost, kontrolo in obremenjevanje z drugimi, ali pa mir v srcu, mir z drugimi in mir z Bogom. Bog te išče, poišči tudi ti Njega.

Vsi, ki še niste bili na Kureščku, pojdite na ta sveti kraj, kjer Marija deli neštete milosti. Bog usliši naše prošnje. Mogoče ne tako, kot bi mi želeli, ampak tako, kot je najbolje za nas.

Na vse, ki berete te vrstice, naj se razlije Blagoslov, ki smo ga prejeli pri Kraljici Miru na Kureščku po rokah p. Jamesa – saj je molil za vse Slovence.

Kristina Zorko

POROMALI SMO NA KUREŠČEK

V soboto, 11. 10. 2025 smo se romarji odpravili na kraj, kjer se »nebo dotika zemlje«. Ta kraj se imenuje Kurešček. Dobra družba, molitev, predstavitev poti, kavica, čaj, potička, dobra volja, lepe besede, topli nasmehi, pogledi so kar napolnjevali naš avtobus. Sestra Katarina nam je zelo lepo predstavila kraj »milosti«. Sporočilo Kraljice Miru očetu Špeliču 9. 12. 1989 v Medžugorju: »Sin, ljubi moje in Sinovo Srce. Vabi in opozarjaj ljudi, naj se zatekajo po mojem Srcu v Sinovo Srce, da bodo našli pravi mir, ki ga vsi tako potrebujete.«

In na tem kraju najdeš ta mir. Ko se že vzpenjaš po cesti do koč, kjer se avtobus ustavi, se v tebi prebujajo nepojasnjena čustva, ko pa stopiš na ta sveti kraj in se od Križa in nato po postajah Križevega pota vzpenjaš na vrh – v objem Matere Božje – postajaš malo drugačen, tudi solze spolzijo, ne da bi se tega zavedal, in vsak, ki ga pogledaš, ima v očeh posebno lučko. Molitev, evharistija, pesem dobijo polet in nobena molitev ni dolga, besede ti hranijo dušo in ljudje okoli tebe so kot angeli, ki slavijo, hvalijo, molijo in prosijo.

Nepojasnjena čustva, ki jih Marija prebujala v dušah vseh, ki ta kraj obiščejo, so začetek nečesa novega, nečesa lepega – življenja v gospostvu Svetega Duha. Vsakdo na ta kraj pride v svojih bojih, v svojih krvavih ranah, v lužah, iz katerih ne more vstati, v boleznih, ki so neozdravljive, v položajih, ki jih po človeško ne moremo rešiti, a Marija ve, da ti rabiš injekcijo, zato te povabi, v tebi vžge plamenček, in ko se ta spremeni v ogenj, prideš k njej in veruješ, da ti bo pomagala – vendar tako, kot je najbolje zate, ne moja, ampak Tvoja volja bodi, Gospod.

Na Kureščku smo zmolili križev pot

Dragi romarji upanja, vaši obrazi so žareli, bili ste nasmejani in dobre volje. Hvala, da smo skupaj dopustili, da se nas kot skupnost dotakne milost naše Kraljice miru. Polni Božje milosti in Sv. Duha smo se dalje odpravili do Zaplaza, med vožnjo nam je s. Katarina ponovno predstavila ta sveti kraj. Vendar pa smo se prej še okrepčali s kosilom, da smo zmogli naprej. Tudi na Zaplazu nas je prevzela veličina Božje

bližine, kjer smo Mariji zapeli pesem, zmolili in se odpravili proti Mirni peči. V Mirni peči smo obiskali Slakov muzej. Prisluhnili smo čudoviti razlagi življenja Toneta Pavčka in Lojzeta Slaka. Za konec smo se še posladkali z dobrotami iz avtobusa, kavico in čajem. Dragi romarji upanja, hvala vam za prijetno sobotno druženje, vesela sem, da smo bili dobre volje, da so naša lica krasili nasmehi in da je milost Sv. Duha ustvarjala prijetno vzdušje.

Bili smo tudi v božji potni cerkvi pri Mariji na Zaplazu

Hvala Barbari Les, Milanu Kreačič, s. Katarini, ker se je izredno potrudila, da nas vpelje v pomembnost dogodkov krajev, ki smo jih obiskali, hvala šoferju, ki nas je varno in brez prigovarjanja srečno pripeljal do cilja in seveda posebna zahvala našemu g. župniku, ki je kljub svojim težavam bil z nami na poti. Dragi romarji, naj to upanje ne ugasne in naj plamen preraste v ogenj. Kraljica Miru iz Kureščka naj blagoslovi vse, ki berejo te vrstice.

Dodala bi še to, ker se mnogi sprašujejo, zakaj romanje. Na romanju se začutimo med seboj, ko imamo duhovno vodstvo, kar je zelo pomembno, se skozi besede, misli, molitev, pesem, sv. mašo začnejo

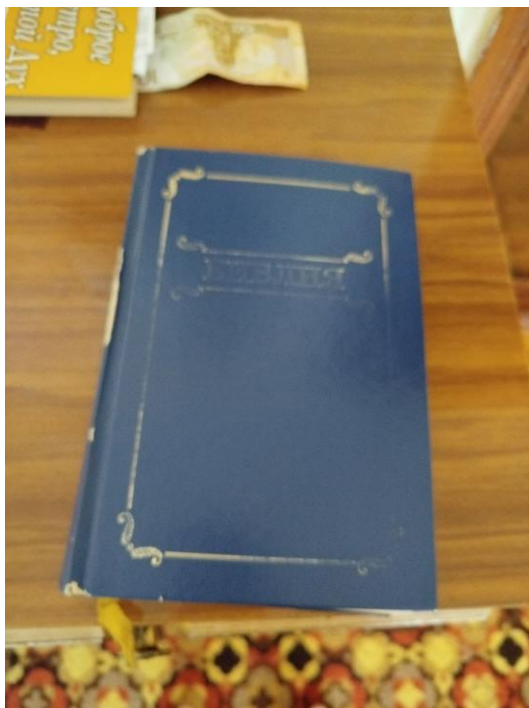
odpirati tisti skrivni prostorčki naših duš. V nas se prebujajo drugačna čustva, Sv. Duh nas še posebej ogreva, odpira, vidimo z drugačnimi očmi in to je tudi cilj romanja – biti eno v enem.

Na Kureščku sem dobila na listku sporočilo, ki ga je Marija povedala 1. 5. 1991: »Nosite moj mir in ga delite vsem ljudem. Blagoslavljam vas in vam dajem svoj mir.«

Kristina Zorko

ZGODILO SE JE V UKRAJINI

Naša Ukrajinka Nadia mi je posredovala zanimivo zgodbo iz Ukrajine. Med bombardiranjem v kraju Kurakhovo je Sveto pismo več mesecev ostalo ohranjeno, čeprav je stavba po bombardiranju ostala brez strehe.

Med obstreljevanjem in boji sta se z možem skrivala v kleti bloka – v vlagi, brez hrane in svetlobe. Dobesedno sta komaj preživela.

Kasneje jima je uspelo pobegniti v drugo okupirano mesto k svojemu sinu, tam je bilo nekoliko mirneje.

Pred kratkim se je frontna črta premaknila in v Kurakhovu ni več aktivnih spopadov. Neka ženska se je odločila vrniti, da bi videla, kaj je ostalo od njenega doma.

Živeli so v bloku. Vhod, v katerem je živela, je bil porušen, zato se vanj ni bilo mogoče prebiti z ulice. Skupaj s prijateljico sta vstopili skozi

sosednji vhod in se po kleti prebili do njenega stanovanja.

Tisto, kar sta videli, je bila grozljiva slika: porušene stene, razbita okna in vrata, pohištvo in stvari razmetane ter uničene.

Številne osebne stvari – zlasti fotografije otrok – so se uničile zaradi vlage, saj je dež lil neposredno v porušeno stanovanje.

Ko sta čistili ruševine, je nenadoma zagledala svojo Biblijo.

Na njeno veliko presenečenje je Biblija ostala edini nepoškodovani predmet v celotnem stanovanju.

Ni bila mokra, ni plesniva in ni bila poškodovana zaradi ognja ali časa.

Ta ženska je izgubila vse svoje premoženje, vendar ji je Bog ohranil življenje in svojo Besedo – kot potrditev, da je še vedno z njo in je ne zapušča.

GOSTOLJUBJE PRI NAŠIH SESTRAH

Bolnega duhovnika Vinka Guna je obiskal tudi škof Glavan

Duhovniki danes živimo sami. Smo brez gospodinj. Včasih je bilo to drugače. Župnišča niso samevala. V njih je živel župnik, morda še

kaplan, župnijska gospodinja in po navadi še kakšen hlapec in dekla. Župnišče je imelo svoje posestvo, za katerega je bilo potrebno skrbeti. Navadno so imeli v hlevu kakšno kravo, skoraj obvezno pa tudi konja, ki jim je služil kot prevozno sredstvo. Tako lahko govorimo o farovski družini, kjer je bilo skupaj zbranih več ljudi. V takem okolju duhovnik ni čutil osamljenosti in je bil preskrbljen tudi v starosti in boleznih.

Danes so se stvari dokaj spremenile. Zelo težko je dobiti žensko, da bi v župnišču opravljala gospodnjska dela. V navadno velikem župnišču živi duhovnik sam. V velikih primerih si kuha sam in tudi skrbi za druga hišna opravila. To vse lahko gre, ko je človek zdrav, težje pa je, ko pride starost in bolezen. Včasih se najdejo dobri ljudje, ki poskrbijo za duhovnika tudi v takšni situaciji, na žalost so pa tudi primeri, ko je duhovnik prepuščen samemu sebi.

V tej novi stvarnosti, kjer duhovniki pogosto ostajajo sami, je še toliko bolj pomembno, da se župnijska skupnost povezuje in skrbi drug

za drugega. Stara slovenska modrost pravi: »Dobra beseda lepo mesto najde,« in prav vsak član skupnosti lahko s prijaznostjo, drobnimi dejanji in odprtim srcem postane tisti žarek, ki prinaša toplino in veselje v župnišče. Čeprav se časi spreminjajo, ostaja človeška bližina tista vrednota, ki jo je treba negovati, saj – kot pravijo – skupaj zmoremo več.

Zlata maša duhovnika Vinka Guna

Vodstvo naše novomeške škofije lepo skrbi za svoje onemogle in bolne duhovnike. Prav njim pokaže še posebno pozornost. Škof in njegov namestnik obiščeta vsakega bolnega duhovnika in ko duhovnik toliko obnemore, poiščeta tudi mesto, kjer poskrbijo zanj.

Tak kraj je tudi hiša naših sester, kjer naše sestre opravljajo svoje plemenito poslanstvo služiti duhovnikom v njihovih potrebah. To je poučevanje verouka v različnih župnijah, kuhanje duhovnikom, pomoč obnemoglim duhovnikom. Še vedno pa je njihova glavna naloga, da molijo za duhovnike.

Zdaj je dobil prostor v njihovem domu Vinka Guna, župnik župnije

Adlešiči in Preloka. Znano je, da je bil zaradi svoje dobrote in vesele narave zelo priljubljen pri faranih. Zbolel je za težko boleznijo in je popolnoma obnemogel. Škofija mu je dala na razpolago nekaj krajev, ker bi lahko dobil solidno postrežbo. Izbral si je samostan naših sester, kjer sedaj zanj skrbijo. S pomočjo glavnega mašnika se pridruži tudi somaševanju in tako ohranja povezavo z opraviлом, ki je duhovniku najbolj pri srcu – daritev svete maše. Tako ohranja svoje duhovniško dostojanstvo.

Zlatomašnik Vinko na zlati maši z duhovniki

Gospod Vinko Guna je dolgoletni župnik v Adlešičih. Med svojimi farani je zelo priljubljen zaradi svojega preprostega in vedrega značaja. Do vsakega človeka je bil zelo prijazen in ljubezen otrok si je pridobil tudi s tem, da jim je pekel palačinke. On je sin učitelja, ki je tudi v težkih in za vero neprijaznih časih ostal pokončen kristjan. Javno je to svojo vero pokazal tudi na zunaj s tem, da je redno hodil k nedeljski sv. maši, kar je bilo učiteljem prepovedano. Oblast se mu je maščevala tako, da

ga je pošiljala v odročne in hribovske kraje z namenom, da bi ga tako strla. Imel je veliko družino in vsi otroci so bili lepo vzgojeni. V tej verni družini je rasel tudi Vinkov duhovniški poklic.

Duhovniki ga poznamo kot velikega ljubitelja narave in kot strastnega ribiča. Lepo je gledati, da ga tudi njegovi farani in znanci od vsepovsod radi pridejo obiskat. Prinašajo mu dobrote, ga peljejo na sprehod, obujajo spomine. V domači fari redno zanj molijo. Veroučenci so mu nabrali kostanj.

Zdaj uživa gostoljubje pri naših sestrah, ki mu ljubeznivo pomagajo, saj je odvisen od pomoči drugih. Zvesti so mu ostali v njegovi bolezni prijatelji duhovniki, ki ga obiskujejo in vodijo sv. mašo, ker tega ne zmore več sam. Tako imam tudi sam večkrat sv. mašo v sestrski kapeli in tako sobratu omogočim opraviti tisto, kar je duhovniku najljubše, darovati sv. mašo.

VELIKA ZAHVALA ZA DONACIJO DOHODNINE

November je čas, ki nas vabi k zahvaljevanju. Zahvaljujemo se Bogu za vse darove zemlje, ki nam bodo omogočili preživetje tudi v bodoče. Zahvalna nedelja je dan, ko iz vsega svojega srca zapojemo zahvalno pesem. Vse, kar je in kar imamo, je veliki Božji dar.

Sam bi se rad še posebej zahvalil vsem tistim, ki ste namenili donacijo od svoje dohodnine v lanskem decembru. Vsako leto ima

davčni zavezanec možnost, da 1 % svoje dohodnine daruje v dobrodelne namene, ne da bi ga to kaj stalo. Če tega ne naredi, gre ta del njegove dohodnine v državni proračun. Vsem tistim, ki ste lansko leto oddali svoj podpisani obrazec za donacijo od dohodnine in ga namenili naši župniji, se imam zahvaliti, da bo naša župnija letos prejela 1,459,00 evrov od finančne uprave. To je pa za našo župnijo velika vsota, ki bo še kako prav prišla za kritje mnogih stroškov, ki jih ima naša župnija. Denar bom namenil za kritje stroškov, ki jih ima župnija za izdajo našega glasila SOPOTNIK. To govori o veliki pripadnosti in velikodušnosti faranov domači župniji.

Tisti, ki ste že lansko leto oddali obrazec za dohodnino, vam letos tega ne bo potrebno obnoviti. Vse tiste, ki pa tega še niste naredili in ste zavezanci plačevanja dohodnine, pa to letos naredite do konca meseca decembra. Obrazci vam bodo na voljo.

HVALA JOHNU KRANJCU IZ AMERIKE

Ob Kraški vasi je bil na obrobju vasi tudi zaselek, ki se je imenoval Kraške Mladine. V njem sta bili dve hiši; Beribakovi in Vlašičevi. Po drugi vojni sta nekaj časa kmetiji še obstajali, potem pa sta kmetiji propadli, ker so ju prebivalci zapustili.

Priimek Vlašič izvira verjetno iz dejstva, da so bili njihovi predniki Vlahi, to je iz ljudstva ki je prišlo iz Dalmacije in se naselilo na področju Gorjancev in so Avstriji služili kot obrambni zid proti Turkom. Pred vojno so Vlašičevo družino sestavljali gospodar Matija in njegova žena

Angela, roj. Kožar, ter otroci Franc, Stanislav, Terezija, Marija, Angela in Vinko. Družina je bila posvečena Srcu Jezusovemu in pobožna mati je lepo vzgojila svoje otroke.

Vlašičevi so bili z drugimi Kraškovaščani med drugo svetovno vojno izgnani v Nemčijo. Po končani vojni se družina ni želela več vrniti domov. Kmetija je bila revna, zemlja nerodovitna, zato so se želeli odseliti v Ameriko. To se jim je tudi uresničilo. Po začetnih težavah so se kmalu opomogli. V Chigagu so se moški zaposlili v jeklarski industriji. Delo je bilo težko, zaslužek pa velik. Nekateri so tudi imeli svoja podjetja. Kljub temu, da niso imeli več svojega doma, so se radi vračali na obisk v domače kraje.

Sam sem se dobro spoznal z Marijo in z njenim možem Bogom Kranjcem, ki je bil doma iz ugledne družine v Kobaridu. Njegov oče je bil celo župan. Rodila sta se jima sin John in hčerka Ksintija. Nekajkrat sta stanovala v našem župnijskem domu. Sin John je uspešen podjetnik, lastnik dveh motelov, in se rad vrača v Slovenijo. Vedno se oglasi tudi pri meni in ga tako lahko vprašam po mami Mariji in njegovih sorodnikih. Vedno mi podari tudi velik dar za potrebe naše župnije in za svete maše svojih rajnih sorodnikov. Tudi ob letošnjem obisku je to naredil in za njegovo velikodušnost se mu lepo zahvaljujem. John je bil rojen v Ameriki, zanimivo pa je, da se zelo rad vrača v »stari kraj«. Slovenija je lepa dežela in tisti, ki so v tujini, jo včasih še bolj cenijo, kot pa mi, ki smo doma.

HVALA VELIKEMU DOBROTNIKU

Rad bi se zahvalil vsem tistim, ki čutite s župnijo in ji pomagata se svojimi darovi pri nedeljski nabirki in se vam najlepše zahvaljujem. Zavedati se moramo, da je naša župnija ena od manjših v naši leskovški dekaniji, ki ni dobila nobenega denarja od denacionalizacije in se res lahko vzdržuje samo z darovi vernikov pri nedeljski maši.

Anton Jenžur, desni na sliki

Ob tej priložnosti bi se rad še posebno lepo zahvalil gospodu Antonu Jenžurju, ki nam zadnja leta plačuje stroške za 2 izdaji Sopotnika. Za njegovo velikodušnost se mu najlepše zahvaljujem, kakor tudi njegovi ženi Branki. Z njima dvema sem se spoznal na romanju v Egiptu in Sv. deželi. Tam sem spoznal njuno plemenitost. Ne morete si zamisliti, kako prijetno sem presenečen, ko mi komercialistka pri Artisku pove, da je račun tokrat že plačan. Na tak način lažje krijem nemajhne stroške, ki jih imam z izdajo Sopotnika, ki ga

ljudje radi prebirajo.

Vsak dar šteje, pa naj bo še tako majhen, saj pravi slovenski pregovor: »Zrno na zrno pogača, kamen na kamen palača.« Prav zaradi vaše nesebične podpore lahko naša skupnost živi in ohranja tiste vrednote, ki so bile našim prednikom svete. Naj nas povezuje vera, zaupanje in pripravljenost, da si stojimo ob strani v dobrih in težkih časih. Bog povrni vsem, ki darujete po svojih močeh in tako pomagata, da župnija ostaja kraj srečanja, molitve in upanja.

SREČANJE S SOŠOLCI

Leta 1970 je Cerkev v Sloveniji imela 54 novomašnikov in kaj je to v primerjavi s tem, da sta bila letos posvečena samo dva duhovnika. Bila so to najbolj rodovitna leta duhovniških poklicev. Mnogi se sprašujejo, kako je bilo to sploh mogoče. Odgovor je jasan. Številni duhovni poklici so sad trpljenja, ki ga je Cerkev doživljala med drugo svetovno vojno in v letih po vojni. Več sto duhovnikov in bogoslovcev je bilo pomorjenih, mnogi so bili obsojeni na dolgoletne zaporne kazni in prav v teh letih trpljenja, se je rojeval rod bodočih duhovnikov. Tako se uresničuje resnica, da je kri mučencev seme novih kristjanov.

Spominska slika z enega prvih letniških srečanj

Vsako leto se duhovniki iz letnika dobimo na letnem srečanju z namenom, da obudimo svoje prijateljstvo, se med seboj pogovorimo in se s sv. mašo Bogu zahvalimo za milost duhovništva. Letos je bila vrsta na meni. Povabil sem jih s tem pismom. *Pozdravljeni prijatelji. Določi ste me, da letos pripravim srečanje za naš letnik. To leto ste nekateri*

praznovali 80 letnico rojstva, spet drugi 55 let mašništva in tako naprej. Vsekakor pomembno leto za vse nas.

Zato je tudi prav, da se kot vsako leto zberemo skupaj. Dobro se spominjam besed našega spirituala, gospoda Jožeta Vesenjaka, ki nam je polagal na srce, da se vsako leto srečamo in to vzamemo kot pomembni dogodek. Opravičilo je lahko samo bolezen

Somaševanje, 15. oktobra 2025

Letos smo se srečali v Pazinu nekdanji gojenci, ki smo pred 60 leti imeli veliko maturo. Od nekdanjih 30 maturantov se nas je zbralo le 6. Mnogi so žal že pokojni, nekateri so bolni, od nekaterih pa ni več duha in sluha. To pomeni, da smo tudi mi »kavboji«, ki počasi jezdimo proti sončnemu zahodu. Takšno je pač naše življenje. »Je čas rojstva in čas umiranja«. Nekaj pa nas je še ostalo pri življenju. To smo lahko videli pri lanskoletnem srečanju pri Jožetu Kolmanku, kjer je bilo zelo prijetno. Če

ti je Bog dal še toliko moči, potem se tudi letos odloči, da se nam pridružiš na Čatežu.

Kot je bilo dogovorjeno, bo letošnje srečanje v sredo, 15. oktobra, na Čatežu ob Savi. Zbrali bi se okoli 10,00 ure pri nas v župnišču, ob 11,00 bi imeli sv. mašo v župnijski cerkvi. Po maši pa ste vsi povabljeni na kosilo na Kmečkem turizmu pri Martinovih v Globočicah.

Kraj Čatež ob Savi leži ob avtocesti Ljubljana – Zagreb blizu Brežic. Tisti, ki

boste prišli iz ljubljanske strani boste našli izhod za Čatež, drugi pa boste kmalu opazili cerkev nad avtocesto. Avtomobile boste lahko pustili na parkirišču pod cerkvijo ali pa na župnijskem dvorišču.

Na srečanje vabim vse tiste, ki jih imam na spisku in vsi ste dobrodošli. Bom pa zelo vesel, da svojo udeležbo potrdite po elektronski pošti joze.pacek@rkc.si ali na 040 204 932 ali pa na naslov Jože Pacek Rimska cesta 12 8250 Brežice vsaj do 11. oktobra.

Lep pozdrav vsem vam Jože Pacek

Letos se nas je zbralo 16 duhovnikov, 21 jih je iz letnika že pokojnih. Nekateri so se opravičili zaradi bolezni in drugih zadržkov. Srečanje smo začeli ob malici v našem župnijskem domu. Nato smo imeli somaševanje v župnijski cerkvi. Somaševanje je vodil nekdanji stiški opat, p. Janez Novak. Pri maši nas je duhovito nagovoril tudi s spominom na jubilejna sveta leta, ki smo jih Slovenci obhajali. Po maši smo še obiskali redovno hišo naših sester, ki je posvečena zavetniku duhovnikov in župnikov sv. Janezu Vianaju. Sledilo je kosilo Pri Martinovih v domačem in prijetnem okolju.

Ob tej priložnosti se moram zahvaliti našim sestram, ki so mi priskočile na pomoč, in tudi kar lepemu številu faranov, ki so se udeležili sv. maše.

NOVOST NA ČATEŠKEM POKOPALIŠČU

Lansko leto smo sklenili z brežiško občino najemno pogodbo za čateški in veliko malenški pokopališči, ki sta v lasti župnije Čatež ob Savi. Najemna pogodba traja 5 let. S tem se je brežiška občina obvezala, da bo preko krajevne skupnosti Čatež in Vel. Malenc vzdrževala pokopališči. Ta pogodba je bila potrebna za to, da lahko krajevni skupnosti kandidirata za sredstva, ki so v ta namen določena.

Zdaj ste že lahko videli nov spomenik na čateškem pokopališču, ki ga je čateška župnija postavila na kraju, kjer sta pokopana dva čateška župnika. To sta bila Anton Kreč in Mihael Kmet. Stara spomenika sta bila neurejena in sta kazila lepo podobo pokopališča. Vsi drugi

spomeniki na pokopališču so bolj primerni današnjemu času.

Nekateri pravijo, da si je sedanji župnik že postavil zase spomenik. To seveda ne drži. Odločil sem se, da bom pokopan na križevskem pokopališču pri svoji mami. Preveč let sem »rogovilik« na Čatežu zato menim, da je prav, da se po smrti umaknem s Čateža. Čateško župnijo sem vzljubil in sem ji hvaležen za vse, kar je zame dobrega naredila in tudi v večnosti bom mislil na svoje dobre čateške farane.

Pozdravljam odgovorne v krajevni skupnosti Čatež, da so se odločili za postavitev novega križa na čateškem pokopališču. Več o tem projektu bomo napisal v prihodnjem Sopotniku.

SPOROČILA IN OZNANILA

V božjega otroka je bil pri sv. krstu prerojen **Jan Glojnarič**, sin Anžeta Glojnariča in Lee Vrstovšek iz Podgračenega. Staršem čestita ob rojstvu prvega otroka tudi čateška župnija.

*****

V zadnjem času sta umrla **Ervin Kinkopf**, star 89 let. Zanj je bilo darovanih 9 sv. maš. Smrtno se je ponesrečil **Jaka Kovač** iz Mrzlave vasi. Star je bil 28 let. Zanj so bile darovane 3 sv. maše.

*****

Obhajanje praznika **Vseh svetih bo 1. novembra.**

Ta dan se bomo dopoldan pridružili našim pokojnim bratom in sestram, ki so že pri Bogu in pri njem uživajo večno plačilo. To so zdaj naši prijatelji, ki molijo za nas in se lahko tudi njim priporočamo. Sv. maša bo ta dan v farni cerkvi samo ob 8,00 dopoldan in popoldan ob 14,00. Po maši bodo tudi molitve za rajne na farnem pokopališču.

Ker bo cerkev na Vel. Malencah zaradi zaplinjenja oltarjev za nekaj časa zaprta, bo molitev za rajne samo na pokopališču ob 15,30.

*****

ZAPRTA CERKEV NA VEL MALENCAH

V prejšnjem Sopotniku sem spregovoril o žalostnem stanju oltarjev v cerkvi na Stankovem. V malo manj slabšem stanju se nahajata tudi oltarja v cerkvi sv. Martina na Vel. Malencah. Napadli so jih lesni črvi, ki lahko oltarja spremenijo v prah. Prva stvar, da se izognemo temu, je uničenje teh črvov, je zastrupitev teh zajedavcev s strupom.

Odločeno je bilo s strani ključarja malenške cerkve Milana Kreačiča, da se pristopi k tej prvi fazi obnove. Tako je zdaj cerkev zaplinjena in bo ostala zaprta nekaj časa. Tako ne bo v njej sv. maše na praznik Vseh svetih, na dan vernih duš in seveda odpade tudi sv. maša na Martinovo nedeljo, ki naj bi bila 16. novembra. Seveda ne bo sv. maš ob pogrebih. To zaplinjevanje lahko opravi samo za to opravilo določeno podjetje, ki se s to dejavnostjo ukvarja. Seveda je potrebno to storitev tudi plačati. Sama cerkev nima potrebnega denarja in rečeno mi je bilo, da bo delo plačano s strani krajevne skupnosti Vel. Malence, Krška vas in Mrzlava vas.

.....

DAN VERNIH DUŠ bo v nedeljo 2. novembra. Sv. maše bodo ob 8,00 in 10,00. V mesecu novembru veliko molimo za naše pokojne. Potrebni so naših molitev. Zanje darujemo odpustke.

*****

ZAHVALNO NEDELJO bomo obhajali 9. novembra. Sveti maši bosta ob 8,00 in 10,00 v farni cerkvi, sv. maša na STANKOVEM bo ob 11,15. Po vseh mašah bomo zapeli zahvalno pesem.

*****

MARTINOVA NEDELJA SE LETOS PRAZNUJE 16. novembra. Maši bosta samo ob 8,00 in 10,00 na Čatežu, na Vel. Malencah ne bo sv. maše, ker je cerkev zaprta.

VELIKA ZAHVALA

Kot župnik se moram zahvaliti tudi vam, dragi moji farani, ki skrbite za vzdrževanje naše župnije. Ne bom našteval vseh stroškov, jih je pa veliko. Vsak mesec prihaja kup položnic. Pred zimo je potrebno pomisliti tudi na ogrevanje naše farne cerkve in tudi župnijskega doma.

Vesel sem vaše velikodušnosti, ki jo pokažete ob izrednih nabirkah, kot so bile nabirke za tiste, ki so jih prizadele naravne nesreče, in prav tako, da ste svojo darežljivost pokazali na misijonsko nedeljo. Zbrali smo 600,00 evrov, Krištofovo nedeljo 1007,00, Trije kralji 1582,00, adventna akcija - otroci 400,00. Hvala tudi vsem tistim faranom, ki mi darujete svoj dar osebno. Včasih je to bila bira, zdaj te ni več. Nekateri duhovniki so jo zamenjali z ofrom na zahvalno nedeljo. Tega pri nas ni. Nekateri ste velikodušni, najlepše pa se zahvaljujem tudi za najmanjši dar, ki je darovan iz srca. Bog vam povrni!

Lepo se vsem dobrotnikom zahvaljujejo tudi naše sestre. Vse svoje dobrotnike vključujejo v svoje molitve.

Posebna hvala velja tudi našim pevkam in pevcem, organistoma Ignacu in Juretu, bralcem, ministrantom. Hvala vsem tistim, ki poskrbite za lepoto in urejenost naših cerkva ter za sveta znamenja po župniji. Hvala vsem, ki obiskujete našo župnijsko cerkev in darujete svoj dar. Hvala bolnikom, ki svoje trpljenje prenašate in darujete Bogu za blagor duš in vse potrebe. Hvala ŽPS, katehistinjam. Hvala molivcem. Hvala vsem, ki čutite z župnijo in karkoli storite Bogu v čast.

REFERENDUM PROTI ZASTRUPITVI BOLNIKOV, KER PODPIRAMO SVETOST ŽIVLJENJA

23. novembra 2025 bo referendum Proti zastrupitvi bolnikov! Kaj lahko za zmago na referendumu naredi vsak:

1. Odloči se, da se boš boril/a za zmago na referendumu, za dostojanstvo bolnikov, mirno

starost, proti zlorabam in proti zastrupitvi bolnikov. Da boš za to v naslednjem dobrem mesecu dni namenil svoj čas, življenjske moči in nekaj denarja.

2. Razmisli, kateri so najboljši argumenti, s katerimi boš prepričal svoje bližnje, sorodnike in prijatelje, da bodo šli na referendum in glasovali PROTI.

3. Pouči se o dejstvih in pasteh, ki jih prinaša sporni zakon, ki uvaja možnost zastrupitve bolnikov.

4. Ne bodi tiho, ampak v vseh družbah pokončno in vztrajno zagovarjaj tisočletno civilizacijsko in Božjo zapoved: »Ne ubijaj!«

5. Vztrajaj tudi, če boš zavržen/a ali boš imel/a občutek, da nisi dobro zastopal/a svojega stališča. Vztrajaj, izboljšuj se, ne odnehaj!

6. Zastopaj svoja stališča v krogu družine, tudi če se bo izkazalo, da je kdo od tvojih bližnjih zaveden in podpira zastrupev bolnikov.

7. Deli na družbenih omrežjih informacije proti zastrupitvi bolnikov in se ne obremenjuj, če bodo nekateri zaradi tega na družbenih omrežjih o tebi grdo pisali.

8. Moli, če si veren/a. Saj ti bo molitev dala novih moči.

Udeleži se referenduma 23. novembra in glasuj PROTI.

GENERACIJA DUHOVNIKOV 1970-2025

